

produktionsenhed, og hvem der er bemyndiget til at træffe beslutninger for produktionsenheden om forhold, som vedrører loven.

Det er sædvanligt, at anlæg til kulbrinteindvinding ejes af flere selskaber i forening med nærmere aftalte andele. Efter definitionen af driftsleder i § 2 er disse selskaber i forening driftsledere for energiproducerende enheder, som omfattes af § 5, på sådanne anlæg. Hvis driftslederne ikke selv inden en rimelig frist har udpeget den befuldmægtigede person, kan ministeren pålægge de omfattede selskaber at udpege en fuldmægtig, som i forhold til myndighederne er bemyndiget til at træffe beslutninger vedrørende forhold i denne lov. Det forventes, at den udpegede fuldmægtig normalt vil være samme selskab, som udøver operatørfunktionen i relation til den tilladelse til efterforskning og indvinding af kulbrinter, som er meddelt efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, der ligger til grund for driften af anlægget. Dette selskab behøver ikke være ejer af nogen del af det pågældende anlæg eller i øvrigt være driftsleder.

Af stk. 5 følger at såvel spidslast- som reserveanlæg på en given lokalitet skal medtages ved fastlæggelsen af kapaciteten for produktionsenheden. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens fortolkning af direktivets anvendelsesområde. Anlæg, som ikke anvendes, men som kan bringes til at fungere, er således omfattet. Hvis de pågældende anlæg permanent er taget ud af drift, og ikke kan bringes til at fungere, medregnes disse dog ikke, selvom en egentlig demontering af anlægget ikke er foretaget. Der kan eksempelvis være tale om anlæg til energiproduktion, hvor vitale dele er helt ødelagte eller fjernet, men hvor andre dele fortsat befinder sig på virksomheden.

Aktiviteter, som har en betydelig teknisk forbindelse med aktiviteter nævnt i §§ 5-8, og som kan have indvirkning på udledning af drivhusgasser, er tillige omfattet af loven, jf. lovens § 3, stk. 6. Fastlæggelsen af hvilke aktiviteter, der har en teknisk forbindelse, kan have betydning i forhold til kapacitetsgrænsen, nævnt i § 3, stk. 2, og i forhold til opgørelsen af produktionsenhedens samlede CO₂-udledning.

For energiproducerende enheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, er det alene aktiviteter, der har en direkte og snæver teknisk forbindelse med selve energiproduktionen, der omfattes af loven. På eksempelvis et kraftværk betragtes afsvovlingsanlægget som havende en direkte teknisk forbindelse med selve energiproduktionen. For anlæg til indvinding af kulbrinter betyder det tilsvarende, at energiproducerende anlæg omfatter gasturbiner, diesel- og benzindrevne maskiner og ethvert andet anlæg på en platform, som har en be-

tydelig teknisk forbindelse med de energiproducerende anlæg og derfor kan have betydning for udledningerne fra disse anlæg.

Derimod indebærer dette, for eksempelvis en kemisk virksomhed, at udledninger fra den energiproducerende enhed er omfattet, hvorimod eventuelle procesudledninger fra andre dele af virksomheden ikke er omfattet. Dette skyldes, at disse procesudledninger ikke har en betydelig teknisk forbindelse til den omfattede aktivitet. For at der er tale om en betydelig teknisk forbindelse, skal der være tale om et anlæg, der udgør en del af det energiproducerende anlæg.

For produktionsenheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3 samt §§ 6-8 er enhver CO₂-udledning fra samtlige stationære anlæg indenfor produktionsenheden omfattet af loven, uanset at CO₂-emissionerne stammer fra aktiviteter, der ikke er omfattet af §§ 5-8. For teglværker betyder det eksempelvis, at såvel de brændselsrelaterede udledninger som udledninger fra kalkspalning under fremstillingsprocessen er omfattet af loven. Tilsvarende gælder for cementfremstilling, hvor der, udover de brændselsrelaterede udledninger, også indgår udledninger fra calcineringsprocessen.

Hvis der på en produktionsenhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3 samt §§ 6-8 eksempelvis er opført et industrielt kraftvarmeanlæg på mindre end 20 MW, hvor alene varmen anvendes i produktionsprocessen, så betragtes den kraftvarmebundne elektricitet (som ikke anvendes i produktionsprocessen), som havende en direkte teknisk forbindelse med varmeproduktionen til den industrielle proces. Derfor er hele det industrielle kraftvarmeanlæg omfattet.

For så vidt angår afgrænsningen af aktiviteter omfattet af §§ 5-8 henvises til bemærkningerne til § 5-8.

Til § 4

I stk. 1 foreslås det, at loven ikke omfatter produktionsanlæg eller dele heraf, som anvendes til forskning, udvikling og testning af nye produkter. Baggrunden herfor er bl.a. aktiviteterernes begrænsede tidsmæssige karakter. Det er alene de anlæg, der specifikt anvendes til de nævnte formål, som er undtaget. Det forhold, at en virksomhed som led i sit almindelige virke driver forskning eller udvikling, indebærer ikke, at produktionsenheden som sådan bliver undtaget. Et energiproducerende anlæg, som leverer energi til en bygning eller til en aktivitet, som anvendes til forskningsformål, vil således ikke være undtaget fra loven efter bestemmelsen i stk. 1.

Forslaget til stk. 2 indebærer, at det i tilfælde af tvivl eller uenighed er ministeren, der træffer afgørelse om, hvorvidt en given produktionsenhed, dele heraf